

**Bryssel den 10 oktober 2024
(OR. en)**

14182/24

**ENFOPOL 393
ENFOCUSTOM 117
ENV 977
CRIMORG 125
COPEN 441
JAI 1461**

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	10 oktober 2024
till:	Delegationerna

Föreg. dok. nr:	13761/1/24 REV 1
Ärende:	Rådets slutsatser om bekämpning av gränsöverskridande miljöbrott – Rådets slutsatser (10 oktober 2024)

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om bekämpning av gränsöverskridande miljöbrott, som godkändes av rådet (rättsliga och inrikes frågor) vid dess 4049:e möte den 10 oktober 2024

**rådets slutsatser
om bekämpning av gränsöverskridande miljöbrott**

Allmänna överväganden

1. Miljöbrott är fortfarande en av de mest lönsamma olagliga verksamheterna och utgör ett stort hot mot medborgarnas och framtida generationers säkerhet i Europa och i världen, till följd av den betydande skadan på och den avsiktliga förstörelsen av miljön i syfte att generera olaglig ekonomisk vinning. Att bekämpa miljöbrott är avgörande för att man ska kunna skydda medborgarnas säkerhet, men trots miljöbrottens allvar ges denna typ av brott inte alltid tillräcklig prioritet. Trots att miljöbrott är en av EU:s prioriteringar i den kamp mot grov och organiserad brottslighet som genomförs av Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottsshot (Empact)¹ ligger alla berörda parter engagemang inte på samma nivå som för andra prioriterade brottsområden.
2. Hotets omfattning kommer sannolikt inte att minska på medellång sikt, särskilt så länge som brottslingar har tillgång till en sårbar marknad och möjligheter att förtjäna lätta pengar.
3. Med tanke på typen av hot behövs det en övergripande strategi för miljöbrott. Denna form av brottslighet i stor skala har för närvarande en allvarlig inverkan på ekosystem, människors hälsa och försörjningsmöjligheter, säkerheten och rättsstatsprincipen. Miljöbrott förorsakar också betydande ekonomisk skada, bland annat genom att försvaga den berörda marknaden genom att utsätta den för illojal konkurrens från olagliga aktörer, särskilt inom avfallshanteringen. Denna har i stor utsträckning tagits över av kriminella nätverk och är ofta förknippad med andra former av grov brottslighet, korruption, penningtvätt och finansiering av terrorism.

¹ 7101/23.

4. Miljöbrott omfattar många former av rättsstridigt beteende, till exempel olaglig handel med avfall, timmer, vilda djur och växter, dvs. flora och fauna och produkter därav, såsom kött från vilda djur; olaglig handel med mineraler och ädelmetaller samt olaglig gruvdrift liksom andra framväxande problem, såsom bedrägerier i samband med energiomställningen och avfallsbrottslighet; samt andra överträdelser som påverkar miljön, när dessa definieras som brott, såsom förorening, rättsstridigt orsakade storskaliga skogsbränder, brott som orsakar utarmning av vattenresurser eller brott mot skyddade marina arter².
5. EU:s yttersta randområden och utomeuropeiska länder och territorier³, som har en exceptionell och särskilt sårbar miljö och står inför en rad olika hot, måste skyddas på samma villkor som EU:s centrala territorium.
6. Förebyggande av och effektiva åtgärder mot miljöbrott kan minska de kostnader som är förknippade med att reparera miljöskador och hantera effekterna på människors hälsa, till exempel när det gäller olagligt dumpat avfall, som medför betydande kostnader för medlemsstaterna.
7. Den 8 december 2016 antog rådet slutsatser om bekämpande av miljöbrott⁴.
8. I juli 2020 identifierades i den av kommissionen framlagda strategin för EU:s säkerhetsunion miljöbrott som en olaglig verksamhet som genererar allt större vinster och som utnyttjas av kriminella nätverk, vilket kräver ytterligare åtgärder.

² Till exempel de som avses i skäl 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1203 av den 11 april 2024 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser.

³ Angivna yttersta randområden: Guadeloupe, Franska Guyana, Réunion, Martinique, Mayotte och Saint-Martin (Frankrike), Azorerna och Madeira (Portugal) samt Kanarieöarna (Spanien). Ställningen som utomeuropeiskt land eller territorium gäller för 13 länder och territorier som tillhör tre av unionens medlemsstater: Danmark, Frankrike och Nederländerna.

⁴ 15412/16.

9. I april 2021 framhölls i EU:s strategi för att bekämpa organiserad brottslighet 2021–2025 miljöbrottens skadliga inverkan på den biologiska mångfalden, hälsan och den sociala sammanhållningen inom EU och i tredjeländer och efterlystes en förstärkning av den brottsbekämpande kapaciteten på nationell nivå och EU-nivå. Denna strategi har kompletterats med en omfattande uppsättning prioriterade åtgärder i EU:s färdplan för att bekämpa narkotikahandel och organiserad brottslighet för perioden 2024–2025 med fokus på fyra prioriterade områden för ökade insatser: förstärkning av motståndskraften hos logistiska nav, upplösning av strukturerna och deras affärsmodeller genom beslag och förverkan av deras vinster, genomförande av det administrativa tillvägagångssättet för förebyggande samt internationellt samarbete.
10. I maj 2021 antog rådet slutsatser om fastställande av EU:s prioriteringar i kampen mot grov och organiserad brottslighet för Empact 2022–2025⁵. En av dessa prioriteringar är att störa kriminella nätverk som är inblandade i alla slags miljöbrott, med särskild inriktning på avfall och olaglig handel med vilda djur och växter samt på kriminella nätverk och enskilda kriminella entreprenörer som har förmåga att infiltrera lagliga affärsstrukturer på hög nivå eller bilda egna företag för att underlätta sin brottslighet.
11. Den 9 november 2022 antog kommissionen EU:s reviderade handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter⁶, som innehåller konkreta åtgärder för bekämpning av denna brottslighet, bland annat förebyggande åtgärder, utveckling av politik och lagstiftning, efterlevnadskontroll och internationellt samarbete. Det är viktigt att säkerställa att handlingsplanen genomförs på ett effektivt sätt.
12. Insatserna för att bekämpa miljöbrott bör förbättras på grundval av resultaten av de operativa åtgärdsplanerna för miljöbrott inom Empact och mot bakgrund av resultaten av den åttonde rundan av ömsesidiga utvärderingar av miljöbrott.

⁵ 8665/21 och 7101/23.

⁶ 14718/22.

13. Det nya miljöbrottsdirektivet⁷ trädde i kraft i maj 2024 och innehåller en rigorös och detaljerad övergripande strategi för miljöbrott. Genom direktivet utvidgas förteckningen över de överträdelser som ska utgöra brott i nationell rätt, och det innehåller bestämmelser om påföljder för fysiska och juridiska personer och om förstärkning av brottsbekämpningskedjan, inbegripet samarbetsmekanismer inom och mellan medlemsstaterna. Europarådets nya konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön⁸ förväntas slutföras under fjärde kvartalet 2024 och öppnas för undertecknande under första kvartalet 2025.
14. Den nya förordningen om transport av avfall⁹ innehåller nya viktiga bestämmelser om efterlevnadsåtgärder mot olagliga avfallstransporter, inbegripet om inspektioner, sanktioner och samarbete.
15. För att säkerställa att de kriminella nätverk som ligger bakom miljöbrott ställs till svars i praktiken är det viktigt att fortsätta att stärka brottsbekämpningen och det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna och med andra länder.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1203 av den 11 april 2024 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om ersättande av direktiven 2008/99/EG och 2009/123/EG (EUT L, 30.4.2024) (*miljöbrottsdirektivet*).

⁸ En Europarådskonvention som ska ersätta 1998 års konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön (ETS nr 172, 9.11.1998).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1157 av den 11 april 2024 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L, 30.4.2024).

16. Den gränsöverskridande dimensionen av de miljöbrott som begås av kriminella nätverk förutsätter ett förstärkt samarbete mellan EU-institutionerna och medlemsstaterna samt med tredjeländer, internationella organisationer och ytterligare offentliga och privata partner, med beaktande av t.ex. målen i Parisavtalet om klimatförändringar från 2015¹⁰ och det globala Kunming–Montreal-ramverket för biologisk mångfald från 2022¹¹. EU bör stärka det bilaterala samarbetet med intresserade tredjeländer. EU bör främja ett ökat samarbete mellan internationella byråer och organ som bekämpar miljöbrott (t.ex. Interpol, UNODC, Världstullorganisationen¹² och multilaterala miljöavtal såsom Baselkonventionen). I november 2010 grundade WCO, sekretariatet för konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites), Interpol, FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) och Världsbanken Internationella konsortiet för att bekämpa artskyddsbrott (ICCWC) i syfte att tillhandahålla mer stöd för nationella organ som ska verkställa miljö- eller naturskyddslagstiftningen samt för regionala och subregionala nätverk som bekämpar olaglig handel med vilda djur och växter. I mars 2024 efterlyste rådet i sina slutsatser om grön diplomati¹³ ett förstärkt globalt samarbete kring insatserna mot internationella miljöbrott och underströk vikten av att genomföra den del av EU:s reviderade handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter som rör stärkandet av det globala partnerskapet mellan ursprungs-, konsument- och transitländer.

¹⁰ Förenta nationerna, 2015, Parisavtalet om klimatförändringar, finns på: https://unfccc.int/sites/default/files/english_paris_agreement.pdf.

¹¹ Förenta nationerna, 2022, beslut antaget av partskonferensen för konventionen om biologisk mångfald (det globala Kunming–Montreal-ramverket för biologisk mångfald), finns på: <https://www.cbd.int/doc/decisions/cop-15/cop-15-dec-04-en.pdf>.

¹² Två stora internationella brottsbekämpande insatser inom ramen för Världstullorganisationen (WCO) är *Operation Thunder* (bekämpning av skogs- och naturvårdsbrott) och *Operation Demeter* (bekämpning av olaglig handel med avfall och ozonnedbrytande ämnen), där tjänstemän från hela världen inom tullväsendet, polisen och gränskontrollen och inom områdena för miljö, vilda djur och växter och skogsbruk deltar. Tack vare denna globala strategi har dessa insatser varje år varit en framgång när det gäller rapporterade fall.

¹³ 7865/24.

17. Den 21 november 2023 antogs rådets slutsatser om förbindelserna mellan EU och Latinamerika och Karibien¹⁴, i vilka rådet efterlyser ett starkare samarbete mellan EU och Latinamerika och Karibien om rättvisa och säkerhet på alla nivåer som en prioriterad fråga för att ta itu med de många och allt större utmaningar som den gränsöverskridande organiserade brottsligheten medför och som har en negativ inverkan på båda sidor av Atlanten. Dessa omfattar bland annat miljöbrott.
18. Det finns också utrymme för effektivare samråd med och ett aktivt bidrag till Interpol och med de aktiva arbetsgrupperna i Interpols kommitté för efterlevnad och upprätthållande av miljölagstiftningen – som fokuserar på skadorna på miljön och de vilda djuren och växterna, på skogsvårdsbrott och på miljöföroreningar – samt för samråd med WCO:s miljöprogram.
19. Olika internationella, europeiska och regionala nätverk¹⁵ har med sikte på strategiska eller operativa mål utfört arbete på området för bekämpning av miljöbrott, bland annat det europeiska nätverket för bekämpande av miljöbrott (EnviCrimeNet), det europeiska nätverket för miljöåklagare (ENPE), Europeiska unionens nätverk för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftning (Impel) och Europeiska unionens miljödomarförening (EUFJE). Dessa nätverk spelar en avgörande roll för utbytet av god praxis och utvecklingen av innovativa verktyg för bekämpning av gränsöverskridande miljöbrott. Dessa nätverks sektorsspecifika kompetens bör utnyttjas på bästa sätt för att utveckla operativa och strategiska insatser mot miljöbrott.

¹⁴ 15737/23.

¹⁵ Dessa nätverk omfattar Team Europe-initiativet för bevarande av fem stora skogar i Mesoamerika, Nätverket för åklagare för miljöbrott i Östersjöområdet (Enpro) och Jaguarnätverket, som också är relevant som en plattform för polissamarbete mellan länderna i Latinamerika och EU:s medlemsstater.

20. Kampen mot miljöbrott kräver ett nära nationellt och internationellt samarbete mellan flera aktörer: rättsliga myndigheter, administrativa organ, brottsbekämpande myndigheter, tullmyndigheter och icke-statliga organisationer samt privata partner som har ett samhälleligt ansvar som grindvakter när det gäller både strategisk planering och operativa åtgärder. Synergier måste också utvecklas med relevanta miljöorganisationer, som ofta befinner sig i frontlinjen när det gäller miljöskador, och med det civila samhället. Allmänheten bör göras mer medveten om sin roll och potential i kampen mot miljöbrott och bör uppmuntras att rapportera tecken på detta brott till de behöriga myndigheterna.
21. Effektivare brottsbekämpande åtgärder – vid behov med stöd av förtäckta operationer och utredningsverktyg – på detta område bidrar till att säkerställa en effektiv bekämpning av kriminella nätverk, riktade utredningar, upptäckt samt ett snabbt informationsutbyte och intensivt operativt samarbete, med tanke på behovet av att följa pengarna och med tanke på utmaningarna i samband med brottslingars missbruk av onlineutrymmet.
22. För att åtgärderna mot detta hot ska bli framgångsrika krävs det också en tydlig förståelse och kartläggning av hotet, vilka är viktiga utgångspunkter för fastställandet av strategiska prioriteringar. De berörda aktörerna behöver också aktuell, specifik kunskap, särskilt när det gäller de sektorsspecifika regler genom vilka regelverket fastställs. Därför är välutbildade brottsbekämpande och rättsliga myndigheter avgörande för en framgångsrik kamp mot miljöbrott.
23. Medlemsstaterna uppmanas att vidta effektiva åtgärder och tillhandahålla en lämplig nivå av verktyg och resurser, såsom nödvändiga mänskliga resurser, laboratoriekapacitet och analysteknik samt granskning av licenser, varvid det också krävs samarbete mellan EU:s medlemsstater. Miljöbrottsutredningar kräver ibland djupgående undersökningar med hjälp av vetenskapliga metoder, provtagning och testning av ämnen (t.ex. kemikalier eller färgade vätskor) för inhämtning av bevis mot miljöbrottslingar, vilket är ett mycket viktigt, specialiserat område. Forskare och specialiserade tekniska experter behövs för att man ska kunna samla in denna bevisning.

24. De senaste årens initiativ för att underlätta gränsöverskridande samarbete i kampen mot miljöbrott bör ges erkännande. Eftersom miljöbrott har blivit en Empact-prioritering (2018–2021; 2022–2025), har Europol inrättat ett analysprojekt för miljöbrott och stött medlemsstaterna i deras brottsutredningar avseende alla miljöbrottsfenomen. Europol är också en av medförarna för Empacts relevanta operativa åtgärdsplaner och utarbetar rapporter om miljöbrott¹⁶.
25. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) spelar en aktiv roll i kampen mot miljöbedrägerier och idkar nära samarbete med tullmyndigheterna för att stödja gränsöverskridande utredningar och samordna eller delta i gemensamma tullaktioner på detta område.
26. Eurojust spelar också en avgörande roll i kampen mot miljöbrott. Eurojust har omfattande erfarenhet av att hantera fall av gränsöverskridande miljöbrott som har hänskjutits till byrån, bland annat genom underlättande av samordningsmöten, samordningscentrum och stöd till gemensamma utredningsgrupper. Eurojust utarbetar rapporter om det operativa arbetet, bland annat en rapport om ärenden som rör miljöbrott, för att belysa hinder på området för rättsligt samarbete och för att utbyta bästa praxis. I denna rapport uppmärksammas också vikten av samordningsmekanismer på nationell nivå, det otillräckliga antalet miljöbrottsärenden som hänskjuts för rättslig samordning och rättsligt samarbete på europeisk och internationell nivå samt de betydande svårigheterna i det gränsöverskridande rättsliga samarbetet till följd av skillnader i rättsliga begrepp och påföljder för miljöbrott i den nationella lagstiftningen.
27. Digitaliseringen av kommunikationen på området för rättsligt samarbete kan också avsevärt bidra till att underlätta det gränsöverskridande samarbetet till stöd för kampen mot miljöbrott.

¹⁶ Såsom den nyligen framlagda rapporten *Combating environmental crime: Key threats and challenges* (9251/24).

28. Medlemsstaterna har inte alltid tillgång till särskilda utredningsverktyg såsom hemlig övervakning eller utredningsverktyg (personbaserad inhämtning) utformade för att bekämpa grov eller organiserad miljöbrottslighet, utan de har oftast endast standardiserade utredningsverktyg till sitt förfogande. Detta gör kampen mot kriminella nätverk mindre effektiv och hindrar det gränsöverskridande samarbetet, till exempel när övervakning som har beslutats i en medlemsstat inte kan fortsätta eller kompletteras i en annan berörd medlemsstat¹⁷.
29. Särskild uppmärksamhet ägnas åt processerna bakom de typiska formerna av miljöbrott inom näringslivet, som skulle kunna förebyggas och begränsas genom administrativa åtgärder för bekämpning av organiserad brottslighet, särskilt genom tillämpning av system för kundkännedom, med undantag för uthyrning av lokaler.
30. Alla domare, åklagare och utredare har inte nödvändigtvis den specialiserade sakkunskap som krävs för att främja en effektiv brottsutredning på detta område.
31. Vikten av att tillhandahålla lämplig utbildning för att förbättra kapaciteten att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra miljöbrott och därmed sammanhängande brott bör framhållas, liksom även prioriteringen att investera i utarbetandet av en utbildningsportfölj om miljöbrott och tvätt av brottsvinster, i syfte att utveckla de färdigheter och kunskaper som de europeiska brottsbekämpande myndigheterna, åklagarna och rättsväsendet behöver.

¹⁷ Se rådets rekommendation (EU) 2022/915 av den 9 juni 2022 om operativt brottsbekämpande samarbete.

Rådet uppmanar medlemsstaterna att göra följande:

32. Snabbt införliva det nya miljöbrottsdirektivet. Vid införlivandet av direktivet bör särskild uppmärksamhet ägnas åt formuleringen av de nya brotten och åt åtgärderna för att hantera utmaningar inom brottsbekämpningen. Man bör överväga förhandsutbyte av befintlig bästa praxis och av erfarenheter så att en likvärdig skyddsnivå kan fastställas.
33. Sträva efter att snabbt anta nationella strategier och inrätta effektiva nationella mekanismer för samordning och datadelning med lämplig kapacitet, främst när det gäller underrättelseinhämtning och statistik. I detta sammanhang underlätta kapacitetsuppbyggnad och specialisering hos relevant personal vid de organ som deltar i dessa mekanismer, bland annat genom att integrera utbildning om miljöbrott i nationella läroplaner för relevanta utbildningsakademier och skolor.
34. Främja frivillig specialisering och underlätta en effektiv utredning av brott på detta område samt överväga att utveckla lämpliga förfaranden för att göra denna specialiserade förmåga tillgänglig i god tid till stöd för brottsbekämpande och rättsliga myndigheter. Vid främjandet av sådan specialisering bör rättsväsendets och åklagarnas oberoende och autonomi respekteras.
35. När så är lämpligt, vid lagföring av gränsöverskridande organiserad miljöbrottslighet uppmuntra till ett fullt utnyttjande av de möjligheter som erbjuds av de gemensamma utredningsgrupper som stöds av Eurojust, samt det europeiska rättsliga nätverket, och säkerställa de rättsliga och organisatoriska villkoren för ett smidigt rättsligt samarbete. Utnyttja Eurojusts bistånd för att underlätta och påskynda det gränsöverskridande informationsutbytet och samarbetet på rättslig nivå, för att utveckla gemensamma utrednings- och lagföringsstrategier i sammankopplade eller parallella straffrättsliga förfaranden och för att underlätta överföring och verkställighet av europeiska och internationella instrument för rättsligt samarbete. Särskilt överväga att inrätta nationella kontaktpunkter och specialiserade brottsbekämpningsenheter och åklagarenheter samt uppmuntra till riktad utbildning inom rättsväsendet för dem som regelbundet hanterar dessa fall.

36. Uppmuntra utveckling och användning av digitala och innovativa verktyg för att utredningstjänsterna ska kunna bli snabbare och effektivare¹⁸.
37. Dra nytta av de möjligheter som tillgängliga unionsfonder, inbegripet Fonden för inre säkerhet, erbjuder.
38. Särskilt inom ramen för Empact, när så är nödvändigt, involvera och samarbeta med medlemsstater och partner utanför EU i ett verkligen operativt internationellt brottsbekämpande samarbete för att genomföra brottsbekämpande insatser mot gränsöverskridande former av brottslighet, i största möjliga utsträckning använda befintliga instrument för operativt brottsbekämpande samarbete samt lägga fram och leda nödvändiga operativa åtgärder inom ramen för den relevanta operativa åtgärdsplanen. Dessa system bidrar också till att ge den nödvändiga drivkraften för att främja kampen mot miljöbrott, som fortfarande endast har medelhög prioritet inom vissa polisstyrkor.
39. I kampen mot gränsöverskridande miljöbrott främja ett effektivt samarbete mellan tullmyndigheter – som spelar en avgörande roll när det gäller att upptäcka transporter som bryter mot miljöreglerna – och miljömyndigheter när det förekommer misstankar, i syfte att konstatera olaglig verksamhet, utreda flöden och bekämpa strategier för kringgående av regler/kontroller samt utbyta information mellan medlemsstaterna och med andra myndigheter (via EU CSW-CERTEX eller CENcomm, beroende på vad som är lämpligt) och med kommissionen (GD Skatter och tullar och Olaf, via tullriskhanteringssystemet och Afis).

¹⁸ I detta sammanhang uppmanas medlemsstaternas myndigheter att notera de pågående EU-finansierade forskningsprojekten inom Horisont Europa, nämligen Perivallon och Emeritus, inom ramen för vilka man utvecklar verktyg för en förbättrad och heltäckande underrättelsebild av organiserad miljöbrottslighet och utformar detektionstekniker som bygger på geospatiala underrättelser, fjärranalys, onlineövervakning, analys, riskbedömning och prediktiv analysteknik till stöd för utredningskapaciteten när det gäller att bekämpa miljöbrott. Dessutom håller man på att utveckla kompletterande utbildningsprogram till stöd för de myndigheter som ansvarar för verkställighet av miljölagstiftningen.

40. Säkerställa att informationssystemet för bedrägeribekämpning (Afis) används systematiskt när det gäller miljöbrott med koppling till olagliga gränsöverskridande transporter, med tanke på tullmyndigheternas grundläggande roll i kampen mot detta fenomen. Afis är tullmyndigheternas viktigaste säkra kommunikationskanal men kan också användas av brottsbekämpande och administrativa myndigheter i medlemsstaterna och även i tredjeländer. Genom kommunikation via Afis kan man säkerställa samordning mellan alla berörda myndigheter, med tanke på att administrativa inspektioner/bedömningar ofta är det första steget för att upptäcka olagliga transporter.
41. Rekommendera att sådana brottsbekämpande myndigheter (inbegripet tullmyndigheter) som redan har tillgång till befintliga säkra kommunikationskanaler i större utsträckning använder dem, nämligen Europols nätapplikation för säkert informationsutbyte (Siena) och, när så är nödvändigt, Interpols säkra kommunikationsnät [I-24/7], i syfte att säkerställa snabb och omfattande överföring av operativ information om gränsöverskridande miljöbrottsärenden och, i enlighet med Europolförordningen, inkludera Europol i dessa utbyten, så att Europol bättre kan stödja både nationella och gemensamma utredningar genom analyser av bättre kvalitet och dubbelkontroller.
42. Kartlägga hoten och identifiera prioriterade hot på grundval av en trovärdig, heltäckande och aktuell lägesbild, vilket kräver ett omfattande informationsutbyte och lämpligt analysarbete bland medlemsstaterna och med Europol, Olaf och andra relevanta organ såsom Interpol, WCO, sekretariatet för konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) och sekretariatet för Basel-, Rotterdam- och Stockholmskonventionerna (multilaterala miljöavtal inom BRS-konventionerna).
43. För att motverka hotet i fråga, fästa särskild vikt vid möjliga administrativa strategier för denna form av brottslighet, särskilt för att avskräcka från korruption med koppling till hotet.

44. I linje med rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) och bestämmelserna i direktivet om återvinning av tillgångar och förverkande¹⁹, vid utredning och lagföring av miljöbrott inleda finansiella utredningar parallellt med brottsutredningar för att omsätta följ pengarna-principen i praktiken, särskilt när det gäller gränsöverskridande miljöbrott, i syfte att störa och upplösa de kriminella nätverk som ligger bakom de enskilda fallen. Detta innebär ett systematiskt inledande av finansiella utredningar samt användning av lämpliga verktyg för att man effektivt och snabbt ska kunna spåra, identifiera, frysa och förverka vinning av brott och egendom som härrör från brottslig verksamhet. I detta syfte stärka eller inrätta ett samarbete på nationell nivå mellan finansunderrättelseenheter och specialiserade brottsbekämpande myndigheter i form av utbyte av relevant finansiell information, kunskap och utbildning om risker och typer av olaglig verksamhet med anknytning till miljöbrott i enlighet med EU-rätten, såsom direktivet om återvinning av tillgångar och förverkande.
45. I enlighet med nationell rätt systematisera de finansiella utredningarna för att identifiera de olagliga medlens kretslopp samt överväga användning av de förverkade tillgångarna, när så är möjligt och lämpligt, för allmännyttiga eller sociala ändamål, till exempel för att bidra till bevarandeåtgärder.
46. Vid behov integrera specialister på digitala utredningar i specialiserade brottsbekämpningsenheter för bekämpning av miljöbrott.
47. Vid utarbetandet av nationella strategier inkludera utbildning för efterföljande spridning av strategin till all berörd personal och alla berörda myndigheter. Det är också viktigt att lägga stor vikt vid förebyggande åtgärder, bland annat när det gäller lokala samhällen och ungdomar, för att göra dem medvetna om konsekvenserna av brott.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1260 av den 24 april 2024 om återvinning av tillgångar och förverkande (EUT L, 2024/1260, 2.5.2024).

48. Anstränga sig för att i partnerskap med den civila och den privata sektorn utarbeta riktade informationskampanjer för att öka allmänhetens medvetenhet, öka viljan hos medborgare som bevittnar olaglig verksamhet att rapportera den och uppfostra barn att prioritera säkerheten i sin miljö i syfte att skydda den.
49. Beakta befintlig bästa praxis, där nationella strukturer tillåter det, såsom brottsbekämpningsdirektoratet för miljö och folkhälsa (Cesan, det franska gendarmeriet) (Frankrike), karabinjärernas utbildningscentrum i Sabaudia (Italien), den nationella miljöinformationsmyndigheten vid spanska Guardia Civils naturskyddstjänst (Seprona), natur- och miljöskyddstjänsten (Sepna) vid det republikanska nationalgardet (GNR, det portugisiska gendarmeriet) och de effektiva operativa insatsgrupperna för upptäckt av olagliga avfallstransporter i Slovenien, som använder en sektorsövergripande arbetsmetod, samt behovet av att medlemsstaterna har tillräcklig kapacitet i alla relevanta organisationer.
50. Beakta den relevanta verksamheten inom det europeiska nätverket för brottsbekämpningsteknik (Enlets) om grönt polisarbete.
51. När så är lämpligt kommunicera brett om framgångsrika fall av förebyggande och lagföring av miljöbrott, i syfte att öka enskilda åtgärders genomslag.
52. Uppmuntra till en samordnad utveckling av verktyg för att främja avfallskontroll (i både ursprungs- och mottagarländerna), för att snabbt och effektivt få tillgång till nödvändig information och vid behov jämföra denna information med uppgifterna, i syfte att i vissa fall kunna förhindra transport eller lagring av mycket farligt avfall och för att avgöra om dessa transporter och denna lagring är lagliga.

Rådet uppmanar Europeiska kommissionen att göra följande:

53. Noga övervaka effektiviteten i genomförandet av det nya miljöbrottsdirektivet och stödja berörda parter i dess genomförande.
54. Undersöka olika möjligheter för att medlemsstaterna ska kunna stödja utvecklingen av nationella strategier för bekämpning av miljöbrott inom ramen för tillgängliga medel och med stöd av relevanta myndigheter.
55. Involvera de centrala aktörerna inom Empacts relevanta operativa åtgärdsplaner vid utformningen och genomförandet av projekt för att undvika dubbelarbete eller överlappningar.
56. Främja bästa praxis för nationell samordning och främja användningen av Interpols befintliga plattformar, de fyra nätverken (Impel, ENPE, EUFJE, EnviCrimeNet) och särskilt Europols expertplattform samt Eurojust på åklagarnivå för att förbättra utbytet av sådan bästa praxis.
57. Fortsätta, och ytterligare stärka, sitt samarbete med befintliga nätverk av yrkesverksamma inom upprätthållande av miljölagstiftningen, såsom Impel (inspektörer), ENPE (åklagare), EUFJE (domare), och EnviCrimeNet (polis och andra tillsynstjänstemän), och främja resultaten av deras arbete.

Rådet uppmanar Europol att göra följande:

58. Fortsätta att stödja EU:s brottsbekämpande organ i deras brottsutredningar avseende alla miljöbrottsfenomen, med särskild uppmärksamhet på nya utmaningar i samband med olaglig handel med avfall, olaglig handel med fluorerade gaser och andra ozonnedbrytande ämnen, bedrägerier inom miljömässigt relevanta sektorer samt olaglig avverkning, olaglig handel med timmer och med vilda djur och växter och brott mot skyddade marina arter, samt på konsekvenserna för folkhälsan.
59. Fortsätta att uppmuntra medlemsstaterna att utbyta information om relevanta gränsöverskridande fall och aktivt samarbeta med Europol, när så är lämpligt.
60. Stärka sina förbindelser med de aktiva arbetsgrupperna och med arbetsgruppen inom Interpols kommitté för miljöbrott, särskilt när det gäller bekämpning av olaglig export och import av avfallstransporter, olaglig handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter och förfälskning av dokument som används vid laglig handel med de berörda varorna samt WCO:s arbete.
61. Undersöka möjliga lösningar på EU-nivå för att minska tillhörande dokumentbedrägerier genom att öka engagemanget för Empacts relevanta gemensamma övergripande strategiska mål.

Rådet uppmanar Eurojust att göra följande:

62. Fortsätta att uppmuntra och stödja medlemsstaterna när det gäller att inrätta gemensamma utredningsgrupper på detta område.
63. Underlätta det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna för att förbättra genomförandet av den rättsliga ram som syftar till att bekämpa miljöbrott.
64. Samarbeta med det europeiska nätverket för rättslig utbildning för att säkerställa att de nya riktlinjer, den bästa praxis och de rekommendationer som härrör från Eurojusts erfarenhet av det operativa arbetet samt den omfattande bakgrundslagstiftningen görs tillgängliga för åklagare och domare så snart som möjligt så att de är beredda att tillhandahålla verkkningsfull rättskipning i samband med kampen mot miljöbrott.

Rådet uppmanar EnviCrimeNet att göra följande:

65. Fortsätta att stödja medlemsstaternas experter genom att utbyta bästa praxis och underlätta samarbetet mellan medlemsstater.
66. Följa upp projekt, EU-initiativ och forskning på området för bekämpning av miljöbrott i samordning med den verksamhet som utvecklats inom ramen för Empacts operativa åtgärdsplaner.
67. Lägga större tonvikt på onlineverksamhetens roll och på de aspekter som rör finansiella utredningar.
68. Hjälpa länderna att inrätta eller se över sina nationella miljöstrategier.

Rådet uppmanar Cepol att göra följande:

69. Fortsätta att stödja EU:s brottsbekämpande myndigheter och tillhandahålla ökad utbildningskapacitet för medlemsstaterna när det gäller förebyggande och utredning av miljöbrott, med utgångspunkt i de strategiska utbildningsprioriteringar som fastställts i EU-STNA 2022–2025, i linje med de prioriteringar som fastställts i den europeiska gröna given och av RIF-myndigheternas nätverk samt resultaten av bedömningen av behovet av operativ utbildning om miljöbrott.

Rådet uppmanar Jaguarnätverket att göra följande:

70. Öka informationsutbytet mellan Latinamerika, Karibien och Europeiska unionen genom att uppmuntra tredjeländer i dessa regioner att stärka samarbetet med Europol, uppmuntra berörda myndigheter i dessa regioner att regelbundet och aktivt samarbeta på grundval av planerade samordnade insatser, öka antalet insatser och deras omfattning samt utbyta erfarenheter efter incidenter och ägna sig åt erfarenhetsåterföring.
71. Stödja rådet i arbetet med att genomföra rådets slutsatser om förbindelserna mellan EU och Latinamerika och Karibien, som antogs den 21 november 2023 på området för bekämpning av miljöbrott.